

ФІЛОСОФСЬКІ АСПЕКТИ ДЕПРЕСІЇ, ЯК ТЕЧІЇ В СУЧАСНОМУ СУСПІЛЬСТВІ

Називаючи термін «депресія» – одразу постає образ фігури, що закутана в ковдру, зі згаслим поглядом, відсутніми будь-якими проявами вольових функцій, абсолютно байдужим до бажань та емоційних переживань.

Якщо брати визначення депресії з наукової точки зору, то депресія – термін, що «використовується для позначення настрою, симптому, та синдромів афективних розладів». Перебіг депресії пов'язаний з низьким рівнем серотоніну в мозку людини. Депресію лікують медикаментозними та психологічними методами. Серед медикаментів найчастіше використовують антидепресанти.

Проте депресія час від часу набуває більшого сенсу аніж хворобливий стан.

На нашу думку, її можна розподілити на фізіологічну, що дійсно пов'язана з недостатчею серотоніну в організмі та має наступні ознаки: «пригнічення, втрата інтересу, неможливість відчувати радість, зменшення життєвої енергії, пасивність, тривога, сонливість або безсоння, низька концентрація, втрата апетиту, низька самооцінка, відчуття провини чи відчаю, думки про самогубство». А також на саме моральну, що пов'язана саме з моральним станом людини, в який вона сама себе вводить (або це трапляється після доволі вражаючої події) заради відчуття певного спектра емоцій та відчуттів, що є характерними для фізіологічної депресії.

За даними Всесвітньої організації охорони здоров'я в світі понад 300 мільйонів людей страждають на депресію. За 10 років кількість випадків депресії в усьому світі зросли на 18 відсотків. В Україні на депресію страждає 6,3 % населення. І це лише офіційні дані, гадаємо, що реальна кількість людей є набагато більшою. Статистика не враховує людей, що не звертались до офіційних клінік та тих, хто взагалі вирішив нікуди не звертатись за допомогою.

В той самий час, крім наявних клінічних аспектів, депресивний стан переходить у таку собі філософську течію. Цілі покоління поетів, музикантів, художників присвячують образу депресії свої твори. Ціле покоління вже майже дорослих людей виросло на філософії депресії.

Депресія – це гарно. Це особливе світосприйняття та погляд людини на звичайні речі. В якомусь сенсі це допомагає створити щось дивовижне і відкрити свою душу світові. Такий стан може тривати досить тривалий період, поки не перетвориться у хронічне захворювання, від якого допоможуть лише медичне втручання.

Український постмодерн є найкращим прикладом розвитку депресивної філософії суспільства. Виставки картин та фотографій, які відображають вже тотальну депресію цілої держави і водночас окремої людини в ній, створені сотні музичних творів про війну та нелюдські умови життя. Філософія андерграунду будується загалом на ідеях депресії, ніби кожен хто хоч трохи доторкається до мистецтва автоматично захворіє.

З точки зору сучасної філософії, депресія – це не просто хвороба, а ціла субкультура, яка помножується з кожним поколінням і не має державних кордонів.

Науковий керівник: Дацун О.В.